

Mina skolor.

11/12/24

Jag har gått i skolan i snart 9 år eller 10 år om man räknar med lekis. Om nu lekis kan räknas som skola.

Vi gjorde i stort sätt 2 valfria på ett år och som namnet antyder så ägnade vi oss åt lek. Det kan vara en av anledningarna till att jag, när jag tänker tillbaka på skolan, har föredragit lekis och högstadiet. Lägstadiet tyckte jag inte så mycket om, eller om jag ska vara helt ärlig så kommer jag inte ihåg så mycket från den tiden.

Under hela min skoltid har jag varit utsatt för olika skolexperiment. Jag och min klass var den näst sista årskursen som gick på lekis, vi var den sista klassen som gick i en 1-2:a, vi var med när de införde 0-3:a, sen gick vi i en 4-6:a, 5-6:a och slutligen gick jag i en 0-6:a där det var samma princip som i en 0-3:a.

Man delar upp alla elever i skolan på tre klasser och

tränger in dem i ett klassrum som är byggt för max

15 personer när de är 33 stycken. En bidragande

orsak till att jag hatar låg och mellanstadiet.

Vilket i sig är väldigt konstigt. För egentligen borde

jag hata högstadiet mer än något annat. Första dagen

var den värsta i hela mitt liv. Jag grät stort floder när

jag kom hem och bedyrade för min mamma att jag aldrig,

aldrig skulle tillbaka dit. Jag var i tvivels tvivel för min

klass i nästan ett helt år. Jag bet maniskt på mina

naglar, de var aldrig längre än 2 millimeter. Jag gnisslade

tänder och sov dåligt. Men surheten och nervositeten

i 7:an byttes mot glädje och längtan i 8:an.

Jag tror att det beror mest på att andra året hade

jag vänner, jag kände till skolan och framför allt,

jag skulle få betyg. Det är orsaken till att jag

älskar högstadiet men hatar låg och mellanstadiet.

För på högstadiet fick jag chans att göra det jag tycker

bäst om, och är bäst på. Att studera. Att komma

till högskolan var, för mig, som att komma till paradiset.

Varför hatar jag jag och welkinshuset då?

För att det bara är ett stort slöseri med barns tid.

I alla fall i Grunneby-Kvarn, de hade i stort sätt ingen

bra utbildningspedagogik överhuvudtaget. Metoden var

ett slämt och då det minsta avdelning. Undervisning i

Svenska existerade knappt. Bara det att man får lära

sig läsa och skriva i årskurser 1-3. Sen fanns det

inte ens på schemat. Engelskan får godkänt men

den var lite oorganiserad. Så, 100 och resten av

alla ämnen vi skulle ha, hade vi inte.

Men det var inte bara det som var dåligt. Eleverna

var inte direkt snälla vilket jag fick erfara i 5:e

klass då jag blev mobbad och utfryst av mina 3 bästa

och enda vänner och läraren gjorde ingenting åt

det. Den dag jag slutade G:an var en dag med
blandade känslor. Hat och lätnad över att slippa
den skolan, oro och glädje över att få börja på en
ny skola.

Man säger alltid att historien upprepar sig, och det
kanske den gör. Vad vet jag. Men mina naglar och
händer hoppas nog att den inte gör det. Men det gör
jag. För om jag får lika bra lärare igen, och får
lära utg. lika mycket igen, så kan jag gärna offra
lite naglar och händer. För man lär för livet
inte för skolan.

~~sva~~